

PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE

(REVISIÓ i AMPLIACIÓ)

CEIP GABRIEL COMAS I RIBAS

Darrera revisió Curs 2014-2015

El 23 de setembre de 2014, el TSJIB declarà nul el TIL. El claustre del CEIP Gabriel Comas i Ribas, reunit el dia 29 de setembre de 2014, decidí retornar al projecte lingüístic que havia estat vigent (presentat en claustre, després de la revisió per part de la Inspecció Educativa el 30 de març de 2000) fins a la imposició del TIL. Així mateix en aquesta reunió de claustre, també es va adquirir el compromís de revisar el document de l'any 2000.

Aquest document que presentam, a continuació, és la revisió i ampliació del Projecte Lingüístic del nostre centre, i és el referent, a tots els efectes, en matèria lingüística.

CONTENIDO

1.- INTRODUCCIÓ.....	4
2.- HISTÒRIA DE PROCÉS DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA AL C.P. GABRIEL COMAS I RIBAS.....	5
2.1 Els inicis.....	5
2.2 Els anys posteriors.....	6
3.- ANÀLISI DEL CONTEXT	7
3.1 Trets d'identitat	7
3.2 Anàlisi Sociolingüística	7
3.3 CARACTERÍSTIQUES DEL CENTRE.....	8
4.- ÀMBIT D'APLICACIÓ.....	9
5.- EL TRACTAMENT DE LLENGÜES AL NOSTRE CENTRE	10
6.- EL CATALÀ. LLENGUA VEHICULAR I D'APRENTATGE:	11
EL MODEL DE LLENGUA.....	11
7.- LA INTRODUCCIÓ DEL CASTELLÀ EN L'APRENTATGE.....	13
8.- LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA D'ALUMNES NO-CATALANO PARLANTS	15
9.- LA INTRODUCCIÓ DE LA LLENGUA ESCRITA A E.I	16
10.- EL TRACTAMENT DE LES DESTRESES COMUNICATIVES: LLENGUA CATALANA I CASTELLANA.....	17
10.1 Mecanismes de seguiment i avaluació dels resultats en competències lingüístiques de l'alumnat.	19
10.2 SUPORTS I REFORÇOS A L'ÀREA De català	19
11.- LA LLENGUA EXTRANGERA: OBJECTIUS I METODOLOGIA.....	21

11.1 METODOLOGIA D'ANGLÈS A INFANTIL.....	21
Introducció.....	21
Estructura mental d'espai.....	21
Estructura mental de temps	22
Aplicació pràctica.	22
Tractament del conte.....	23
Avantatges del mètode.....	24
Aspectes a tenir en compte:.....	25
11.2 METODOLOGIA D'ANGLÈS 1r CICLE.....	25
a) El tractament de la comprensió oral.....	25
b) El tractament de l'expressió oral.	26
c) el tractament de la llengua escrita.....	27
d) CONTINGUTS EXTRALINGÜÍSTICS: ACTIVITATS CULTURALS	28
11.3 METODOLOGIA D'ANGLÈS A 2n i 3r CICLE.....	28
11.3.1. El tractament de les destreses comunicatives.....	29
11.3.2. EL TRACTAMENT DEL VOCABULARI.....	31
11.3.3. El tractament de la pronunciació	31
11.3.4 SUPORTS I REFORÇOS A L'ÀREA D'ANGLÈS	32

1.- INTRODUCCIÓ

Des de ja fa molts d'anys la llengua d'aprenentatge i vehicular de la nostra escola és el català. Aquesta resolució, aprovada per Consell Escolar, queda recollida al Projecte Educatiu de Centre, en l'apartat de trets d'identitat de la següent manera:

La llengua vehicular i d'aprenentatge de la nostra escola és el català, tant oral com escrita. Totes les matèries es fan en català, excepte les altres llengües del currículum, i ho són també els llibres de text. És la llengua de comunicació a l'interior del centre i de relació amb la comunitat escolar i amb l'administració.

La introducció de la Llengua Castellana i de la Llengua Anglesa es fa progressivament primer a nivell oral per llavors passar a l'escrit. La concreció del procés s'expressa amb més detall al Projecte Lingüístic.

El PLC no va tenir forma com a document complet fins el curs 1999/2000 . Al llarg del temps el context, les circumstàncies i nova legislació i currículums han incorporat noves aportacions a diversos aspectes del que ha resultat ser el nostre PLC: el tractament de llengües, la introducció de la llengua castellana i de la llengua estrangera a Educació Infantil i primer cicle de primària, l'increment d'alumnes no-catalano ni castellano parlants, l'atenció a la diversitat lingüística...Totes aquestes qüestions han estat tractades i consensuades pel Claustre i acceptades pel Consell Escolar en la mesura que han anat sorgint.

2.- HISTÒRIA DE PROCÉS DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA AL C.P. GABRIEL COMAS I RIBAS

2.1 ELS INICIS

Basant-nos en el punt esmentat del Projecte Educatiu, i atenent a la Llei de Normalització Lingüística de 1986, sobretot en l'article 23 d'aquesta, és el propi Centre que va iniciar ja fa molts anys tot un procés de normalització lingüística que a continuació es descriu.

El procés de normalització lingüística es va completar ja fa una sèrie d'anys, després d'una progressiva i gens traumàtica implantació de l'ensenyament en llengua catalana.

Aquest procés va tenir una implantació progressiva que començà el curs 1984-85, quan a la sessió del Consell Escolar del 12 de novembre de 1984 fou exposada la proposta del Claustre en relació a la normalització lingüística i que tenia els següents punts:

- a) Normalització formal que indicava que: cartes, cartells, avisos, circulars, comunicats... fossin bilingües.
- b) Utilització com a llengua vehicular de la Llengua de les Balears.
- c) Creació d'una comissió de mestres per al seguiment i augment de dita normalització.
- d) Creació d'una comissió de pares i mares que col·laborarien en dita normalització.

Posteriorment, a la sessió del 27 de juny de 1985 el mateix Consell de Direcció aprovà per unanimitat el projecte presentat pel Claustre sobre l'inici de les classes en català al nivell de preescolar per al proper curs 1985-86; posteriorment aquesta decisió fou ratificada en la sessió del Consell de Direcció del 14 d'octubre de 1985, on s'aprovà començar el nivell de preescolar en Català, excepte si el professor no estava d'acord o si no hi havia majoria de pares afectats que ho aprovassin, cosa que sí feren i s'iniciaren les classes en Llengua Catalana, com a llengua vehicular i d'ensenyament, al nivell de preescolar.

A la sessió del Consell Escolar de data 25 de juny de 1986 s'informà sobre el procés de normalització iniciat i la recepció del permís per par del Ministeri d'Educació i Ciència per a impartir dit ensenyament, decidint-se per elaborar una memòria informativa sobre el procés i informar que per al proper curs escolar s'implantaria l'ensenyament en Català a 1r.

Tot el procés va continuar al llarg dels següents cursos escolars, fins a arribar a la implantació definitiva a tots els nivells.

En la sessió del Claustre de 27 de juny de 1988, on s'aprovà no considerar com a objectius mínims del Cicle Inicial el Castellà i anar introduint-lo al darrer trimestre del segon curs, per d'una manera estructurada introduir-lo a tercer.

Finalment, els primer alumnes que havien iniciat el procés d'aprenentatge en Català sortiren del Centre el juny de 1992.

2.2 ELS ANYS POSTERIORIS

Una vegada completat el procés de normalització lingüística, el centre es va adaptar progressivament a nous contextos, alumnat i noves lleis i currículums. Al mateix temps també augmentava el nombre d'alumnes, professors i aules. Tots aquests fets feren canviar algunes de les decisions inicials i se'n consensuaren d'altres com és ara:

- a) En llengua castellana : primerament considerar la llengua oral com contingut mínim a primer cicle i posteriorment incorporar la llengua escrita en llengua castellana.
- b) Introduir la llengua anglesa de manera experimental a 1r cicle, quan encara no era obligatori, i posteriorment a 4 i 5 anys, fins a fer definitiva aquesta incorporació. També es feu experimentalment anglès a 3 anys durant un curs, però es va haver d'abandonar el projecte per manca de recursos humans.
- c) Elaboració d'objectius, continguts i criteris d'avaluació de les tres llengües, ja fos com a seminaris amb el CEP o treball per departaments del centre mateix.

A partir de l'any 2012, arran del decret TIL, el centre es va veure obligat a elaborar projectes lingüístics molt allunyats del seu projecte educatiu, a impartir àrees no lingüístiques en anglès o castellà, fet que va crear una forta oposició i discrepància entre els docents. El setembre de 2014 el TSJIB derogà el decret TIL i l'escola retornà al seu Projecte lingüístic original.

3.- ANÀLISI DEL CONTEXT

3.1 TRETOS D'IDENTITAT

Som una escola mallorquina que té com a llengua vehicular el català des de l'any 1986.

El nostre ideari educatiu està reflectit en el PEC . Així mateix podem dir que ens basam en una educació que fomenta la coeducació, la convivència, les interrelacions entre tots els membres de la comunitat educativa, el diàleg i l'intercanvi d'idees entre tothom com a font d'enriquiment personal i social, la integració, la participació amb les distintes entitats del municipi, la cultura de l'esforç,...

El nostre centre és comarcal, rep alumnes d'Esporles (S'Esgleieta, Ses Rotgetes, Es Verger), Banyalbufar i Estellencs.

3.2 ANÀLISI SOCIOLINGÜÍSTICA

Altres consideracions que s'han de tenir en compte en aquest Projecte Lingüístic són:

- Un alt percentatge dels alumnes tenen el Català com a llengua vehicular social i familiar. Altres alumnes tenen el Castellà com a llengua familiar, encara que en general fan ús del Català com a llengua vehicular social. Un percentatge baix dels alumnes tenen altres llengües (prioritàriament alemany i Anglès) com a llengües familiars, i com a llengua vehicular social el Català.
- Gairebé tots els nostres alumnes, dins el centre, empren el català com a llengua vehicular, dirigint-se als mestres i als companys dins l'aula, sense cap dificultat. A l'esplai i amb les famílies de vegades parlen en castellà entre ells, així com alguns alumnes d'infantil que ho fan en el joc simbòlic.

La qüestió del tractament i l'ús de les llengües oficials de les Illes Balears així com del seu model lingüístic, no ha provocat ni conflictes, ni distorsions en relació als resultats, a la convivència al nostre centre o a les relacions amb el nostre entorn.

Als darrers anys, el percentatge de famílies que han demanat l'ensenyament en català està per damunt del 97%

3.3 CARACTERÍSTIQUES DEL CENTRE

El centre està preparat per acollir triple línia a tots els nivells. De fet, durant una sèrie d'anys aquesta va ser una realitat a la nostra escola. Però els últims cursos el nombre d'unitats ha minvat per una sèrie de motius:

- Les retallades en personal docent i unitats.
- Augment de ràtios i re-agrupament en dos grups en els nivells que eren tres unitats.
- Una certa disminució en la matrícula, en segons quins cursos.

Tots/es els/les mestres que treballen al Centre, vista la catalogació de les places han de complir els requisits adequats i reconeguts en la seva capacitat del domini de la Llengua Catalana, i en el seu cas de la llengua anglesa, tal i com exigeix la Conselleria d'Educació i Cultura per a la dotació de les places dels Centres.

4.- ÀMBIT D'APLICACIÓ

L'àmbit d'aplicació del present document és tot el Centre en general i en particular en els aspectes que a continuació és relacionen:

- a) Retolació de les diferents dependències i parts del Centre.
- b) En la correspondència que el Centre mantén amb les diferents institucions de les comunitats autònomes on la llengua oficial sigui el Català.
- c) En la documentació oficial i altres documents de gestió.
- d) En les circulars, bolletins i informes que es lliuren a les famílies.
- e) En les instruccions de gestió del Centre.
- f) En la pàgina web i blogs del Centre.
- g) En les sessions docents i actes acadèmics, tant realitzats dins l'edifici escolar com a qualsevol lloc que s'hagin desplaçat a tal fi. L'àrea de Llengua castellana s'impartirà en aquest idioma. En l'àrea d'Anglès s'usarà prioritàriament aquesta llengua en la mesura que sigui possible i que els objectius així ho determinin.
- h) En les reunions de mares i pares.
- i) En les sessions de Claustre i Consell Escolar.
- j) En les actes de les sessions de Claustre, Departaments, Consell Escolar i altres.
- k) En el fitxer de biblioteca.
- l) En els comunicats i menús del Menjador Escolar destinats a les famílies.
- m) En tots els documents i circulars de L'APIMA, no significant aquesta indicació cap imposició , sinó que recull la voluntat i la pràctica manifesta de l'Associació en aquest sentit.

És a dir, el Català es considera la llengua vehicular del Centre en totes i cadascuna de les seves manifestacions.

5.- EL TRACTAMENT DE LLENGÜES AL NOSTRE CENTRE

En primer lloc ens cal parlar de la llengua Catalana i de la Castellana, ja que ambdues són les llengües oficials de la nostra Comunitat Autònoma. Els objectius del currículum d'aquestes dues àrees responen a la intenció que els alumnes assoleixin un domini equiparable de les dues llengües en acabar l'escolaritat. L'organització i l'ordenació dels objectius s'adeqüen a una mateixa seqüenciació, a uns plantejaments didàctics comuns i al fet que són dues llengües properes, i socialment en convivència.

L'evidència d'aquest paral·lelisme entre ambdues llengües va fer que ens plantegéssim durant una sèrie d'anys la revisió de la seqüenciació dels blocs de continguts comuns de les dues llengües, l'elaboració d'objectius, continguts i criteris d'avaluació. Dins aquests criteris, també hi ha establerts els percentatges de pes sobre la nota final de cada un dels blocs.

El nostre objectiu és que els alumnes assoleixin els mateixos objectius en ambdues llengües oficials al final de primària.

L'Anglès és l'idioma estranger pel que ha optat el nostre centre. Des del curs 98/99, a més del que hi havia marcat per la llei, se va introduir aquesta llengua, encara que no com a mínim prescriptiu, al primer cicle de Primària, essent l'experiència altament positiva. Durant el curs 2000/01 es va introduir l'anglès a P-4 i P-5 de manera voluntària i experimental, essent l'experiència valorada positivament per la qual es va decidir continuar l'anglès a P-4, tot i que en aquest nivell no era obligatori.

Al curs 2014-2015 l'anglès s'imparteix a tots els nivells, inclòs a 4t d'Educació infantil, per la implantació del PTIL i no com a decisió de centre. Ja que l'ensenyament de la llengua estrangera no és obligatòria a aquest nivell, i a més l'avaluació de l'anglès a aquests nivells no dona el fruit esperat, es considerarà preferent destinar els recursos humans a desdoblaments i suports al 2n i 3r cicle de cara a propers cursos. La implantació de l'àrea a 4t d'Educació Infantil no és un projecte del centre i no està previst que així ho sigui en una planificació a curt termini. En el cas que la dotació de personal no fos suficient es prioritzaria el suport i desdoblaments a 2n i 3r cicle i no impartir l'àrea a 3 anys.

6.- EL CATALÀ. LENGUA VEHICULAR I D'APRENENTATGE:

EL MODEL DE LENGUA.

Entenem com a llengua vehicular aquella que és la que s'usa en tots els àmbits normals de comunicació dins una comunitat determinada. En el nostre cas és el català, tot i que convisqui amb les altres llengües del currículum prescriptiu que són objecte d'aprenentatge.

Ens cal plantejar quin és el model de llengua que l'escola ha d'ensenyar. Sembla evident que ha d'ensenyar la norma estàndard general, donant preferència a les formes pròpies de la regió que són utilitzades en aquest sentit, i fent conèixer sistemàticament les altres possibilitats d'aquestes mateixes formes en els altres estàndard regionals. No es tracta que aquestes formes siguin adoptades en la parla, sinó que els alumnes en tinguin un coneixement de manera que això els faciliti almenys la comprensió de textos editats a llocs diferents.

Si tenim present que en la majoria de llengües hi ha una distància prou important entre les formes de la llengua oral i les formes de l'escripta i que es considera aquest fet de la més estricta normalitat, podem pensar en el nostre cas. Els infants d'Esporles tenen accés, fora de l'escola, a les varietats de llengua viva que els corresponen per situació geogràfica, social i generacional. La competència lingüística plena, però, passa per reconèixer i dominar formes d'expressió generals a tot l'àmbit lingüístic, tant des del punt de vista geogràfic com de registres i contexts. El parlant serà lingüísticament competent en una llengua quan sigui capaç de fer-la servir de manera adequada a les situacions donades per la convergència de factors suara esmentats. Per tal d'això, necessita eines, models, que, donada la nostra peculiar situació sociolingüística, només -o gairebé només- l'escola els pot donar. Així i tot, si tenim present que la nostra llengua és viva i de cada vegada més oberta a canvis i incorporacions, cal considerar que, en un futur, la riquesa de la diversitat arribarà a les escoles quan en lloc d'analitzar les dificultats en termes de correcció o incorrecció, s'analitzin en termes d'adequació o d'inadequació segons el context de la comunicació, i s'orienti l'activitat escolar a desenvolupar tots els recursos i els registres possibles de la comunicació, situant cada forma de comunicació en l'àmbit que li pertoca.

L'escola és arreu un ens de transmissió de models socials: transmetem pautes de conducta, valors socialment acceptats, models culturals com a bagatge de la nostra comunitat, models correctes de procediments i conceptes en qualsevol de les àrees que treballam... Sembla obvi, doncs, que també cal que transmetem un model de llengua que sigui aplicable a qualsevol situació comunicativa que defugui l'àmbit estrictament col·loquial. Altrament aquestes

situacions a què ens referim seran ocupades per una altra llengua que sí compti amb un model estàndard acceptat per tots, això és que compti amb un registre estàndard.

Una llengua és una llengua de cultura si té un model, una varietat lingüística, que compta amb un consens social que afecta diversos aspectes: ortològics, ortogràfics, gramaticals, estilístics (entesos aquests com la distribució de les formes lingüístiques segons els àmbits d'ús o registres) literaris... És tan sols amb l'existència d'aquesta varietat, la varietat estàndard o comuna, que una llengua es mostra capaç de vehicular una cultura.

Pel que fa a la llengua catalana, podem afirmar que des de fa prop d'un segle que és una llengua normativitzada, però de fet no és una llengua normalitzada, per molt que dins el reducte de la nostra escola això ho pugui semblar. Ho serà quan el seu ús sigui normal dins tots els àmbits de la vida quotidiana, quan no es vagi reduint a una llengua sols d'estudi, quan d'una vegada la varietat estàndard sigui reconeguda i apreciada per tots els parlants, fruit d'una convenció social que li atribueixi el paper de model correcte per ser aplicat a aquelles situacions no estrictament col·loquials. I és en aquest sentit que l'escola hi ha de fer feina també.

7.- LA INTRODUCCIÓ DEL CASTELLÀ EN L'APRENTATGE

El currículum de l'àrea de llengua castellana i literatura i el de llengua catalana i literatura s'articula al voltant d'un eix: l'ús social de la llengua en els diferents contextos (privats i públics, familiars i escolars). La divisió dels continguts de cada àrea en blocs no preveu una ordenació seqüencial ni una jerarquitització, sinó una manera d'organitzar la complexitat de les competències que s'han d'assolir. L'ordenació dels continguts no es correspon tampoc amb la de l'activitat docent, ja que existeixen múltiples connexions entre els blocs (per exemple, les activitats d'expressió i les de comprensió van sempre unides).

Els blocs de continguts referits a les habilitats lingüístiques aborden de manera específica els aspectes essencials de cada tipus de discurs. No obstant això, l'ús oral formal i l'escrit tenen molts d'aspectes comuns (tema prefixat, planificació del contingut, sintaxi i lèxic, subjecció a una norma estàndard, etc.) i hi ha nombroses situacions de comunicació que combinen els diversos usos i que permeten relacionar ambdós aprenentatges per tal que es donin suport mutu. L'aprenentatge d'aquest nivell formal es realitza, òbviament, en les situacions d'interacció comunicativa que ofereix el context de l'aula i del centre escolar.

L'ús oral informal –l'ús espontani entre interlocutors amb tracte freqüent i familiar– és objecte d'observació i d'anàlisi a fi de reconèixer les normes socials i comunicatives que regeixen l'intercanvi, les estratègies que posen en funcionament els parlants per aconseguir una comunicació satisfactòria, i per identificar i criticar estereotips i prejudicis, tant socials com sociolingüístics, al final de l'etapa educativa de primària.

En definitiva, l'alumnat ha d'aprendre a utilitzar la llengua en situacions fonamentals: parlar de si mateix i de les seves necessitats, aconseguir que les altres persones l'escoltin, planificar actes, solucionar problemes, demanar i donar informació, etc. Ha d'aprendre a contar, explicar, argumentar, formular hipòtesis, predir, preguntar, aclarir, opinar, etc. Tots aquests usos de la llengua oral s'han de treballar de manera sistemàtica inserits en la vida quotidiana de l'aula i en l'activitat social i acadèmica.

La llengua oral i l'escrita tenen un repartiment d'usos divers, fins i tot quan en alguns casos van estretament unides. L'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura suposa l'adquisició de determinats procediments –estratègies de comprensió i procés de construcció del text escrit–, i no la simple traducció del codi oral a l'escrit. Per això, l'ensenyament de la lectura no acaba en el primer cicle de primària, perquè no es pot considerar l'adquisició inicial del codi com una culminació. És necessari treballar, fins al final de l'escolaritat obligatòria, el conjunt de

coneixements i habilitats que aporten, de cada vegada més, un domini major, tant interpretatiu com de comprensió, de la llengua escrita.

L'aprenentatge de la lectura i de la composició presenta nivells de complexitat progressius en la planificació i en l'estructuració dels textos i una major diversificació en els contextos. Molt especialment, s'ha de consolidar en aquesta etapa el domini de les tècniques gràfiques, la relació entre so i grafia, les normes ortogràfiques convencionals i la disposició del text a la pàgina, tenint en compte que la incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació no ha d'obviar l'aprenentatge dels mecanismes d'escriptura autònoms, socialment rellevants i valorats.

A la nostra escola iniciem l'ensenyament aprenentatge de la llengua castellana apartir del primer curs de segon cicle d'Educació Infantil.

En el cicle d'Educació Infantil s'introdueix a partir de moments específics d'aprenentatge:

- e) Quan un infant du un conte en castellà
- f) Quan visionam pel·lícules o vídeos.
- g) Quan treballam projectes i ens arriben informacions en castellà tant oral com escrita.
- h) En algunes intervencions de les famílies: protagonistes a 3 anys.
- i) I en tots aquells moments on es fa un ús absolutament normalitzat de la llengua castellana.

A partir de primer cicle de primària es fa de forma més específica seguint el currículum establert per a aquest cicle.

A segon i tercer cicle l'expressió i la comprensió escrita van adquirint més presència dins el currículum.

Les classes de llengua castellana, sempre que els recursos humans ho permeten les fan persones del cicle, diferents dels/les tutors del curs, per facilitar la identificació amb algú altre el fet d'haver d'usar una llengua diferent a l'habitual.

8.- LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA D'ALUMNES NO-CATALANO PARLANTS

Hem de fer notar, en primer lloc, que la incorporació d'alumnes no-catalano parlants no té les mateixes característiques quan aquesta es fa a El o a Primer cicle de primària, que en una edat més avançada. I no només pel que de costum s'ha dit de què els infants més petits tenen una major facilitat en incorporar noves llengües, cosa encara no provada, sinó perquè un nin/a més gran ja du un bagatge cultural, social i lingüístic més fort i arrelat que no un de més petit.

Les diferències culturals suposen la majoria de vegades un entrebanc a l'adaptació que necessàriament haurà de fer l'infant al nou context. Especialment si el lloc de provenença és d'un àmbit allunyat del que, en el nostre cas, podríem anomenar "cultura europea". Ara bé, de moment, a Esporles la incorporació d'infants no catalanoparlants es redueix a nins i nines castellans o de països de la Comunitat Europea, amb el cas destacable d'Alemanya. En primer lloc s'inicia aquest alumnat en la llengua pròpia del context i, més tard, a partir d'aquests primers aprenentatges introduir-lo en les que són les altres llengües d'ensenyament.

Per això sempre és millor que l'aprenentatge del català es faci coincidint amb l'etapa de socialització de l'infant, ja que és també una manera d'afavorir la comprensió i la participació en manifestacions públiques com festes i celebracions diverses que ajuden els infants a enriquir el seu imaginari i a augmentar la comprensió vivencial del seu entorn. Els alumnes castellanoparlants a mesura que a l'escola es faci més present el castellà, per ser ja un objectiu d'aprenentatge, hauran d'assolir en aquesta llengua una competència pròpia de registres diferents dels col·loquials, que són sens dubte els que ja dominen, fet aquest que és extrapolable igualment al alumnes catalanoparlants en relació a la seva llengua.

La major dificultat en la seva aplicació es troba en la dotació insuficient de recursos humans que pateix el nostre centre en els darrers anys.

Trobareu el desplegament al Document de Centre ***La immersió lingüística d'alumnes no-catalano parlants***

9.- LA INTRODUCCIÓ DE LA LLENGUA ESCRITA A E.I

A Educació Infantil es treballa la lectoescriptura a partir del primer curs (3 anys).

Es té molt en compte els estadis de classificació que varen establir n'Anna Teberosky n'Emilia Ferreiro i el seu equip com a punt de partida per a desenvolupar la nostra feina.

Es comença a tres anys treballant l'element escrit més proper de l'infant: el seu nom. A partir del nom dels infants s'introdueix els alumnes en el món de la lectoescriptura. Els nins i les nines aprenen les lletres i els seu sons.

L'estat maduratiu dels infants és el pilar bàsic a l'hora de comprendre l'evolució i els aprenentatges que fan els nins. Cada infant adquireix coneixements segons el seu grau de maduració.

Es dedica molt temps al treball de la lectoescriptura de manera global. Es fa entendre als infants el valor que té el poder-se comunicar emprant la lectura i l'escriptura. A mesura que els infants van creixent s'ofereix un ventall més ampli de possibilitats de treballar la lectoescriptura:

- a) Lectura: missatges, contes, pòsters, notícies, receptes, ... tot allò que es pugui llegir i que forma part del món quotidià dels infants
- b) Escriitura: el nom, la data, feim receptes, cartes, contes, treballam projectes, etc.

El nostre objectiu principal és que els infants entrin en contacte amb el món escrit. Que gaudeixin de la lectura i de l'escriitura. I que, sense adonar-se de l'esforç que suposa , puguin aprendre a llegir i escriure sempre respectant el seu estat maduratiu.

No és un objectiu d'Educació Infantil l'assoliment de la lectoescriptura, sinó que sols es treballen les bases per a posteriors aprenentatges.

10.- EL TRACTAMENT DE LES DESTRESES COMUNICATIVES: LLENGUA CATALANA I CASTELLANA.

L'àrea de llengua, a més del seu currículum específic, abasta un camp més ampli, que s'estén a totes les altres àrees. Cal no perdre de vista aquest fet a l'hora d'avaluar el grau d'adquisició de la competència lingüística dels alumnes. És necessari recordar sempre el caràcter interdisciplinari de la llengua, i la influència que té, sobre tot l'aprenentatge, el fet de ser hàbil o no en comprensió i expressió.

Allò que voldríem en realitat, és que els alumnes comprenguessin allò que escolten, s'expressessin i llegissin amb fluïdesa, entenguessin allò que llegeixen i escrivissin clarament sense errades i amb coherència, a més que sabessin aplicar tot el que han escoltat o llegit per millorar tant els processos com els resultats.

En llenguatge això es tradueix en quatre destreses bàsiques:

- a) Comprensió oral.
- b) Expressió oral.
- c) Comprensió lectora.
- d) Expressió escrita.

Totes aquestes destreses inclouen continguts que fan referència a les habilitats lingüístiques. L'ús formal oral i escrit tenen molts aspectes comuns (tema prefixat, tipologia textual, planificació del contingut, sintaxi i lèxic, subjecció a una norma estàndard, etc.), a més, hi ha nombroses situacions comunicatives que combinen diversos usos i permeten relacionar ambdós aprenentatges. Així i tot, i atenent a les edats dels nostres alumnes, cal donar molts d'importància a la llengua oral per afavorir posteriorment el llenguatge escrit i la comprensió i l'elaboració de textos.

Dins aquestes quatre destreses hi ha inclosa l'Educació Literària, que s'entén com una aproximació a la literatura des de les seves expressions més senzilles. La lectura, l'exploració de l'escriptura, la recitació, la pràctica de jocs retòrics o l'escolta de textos

propis de la literatura oral han de contribuir a l'enriquiment de la competència literària com a integrant de la competència comunicativa i com a apropament a l'expressió artística i al valor patrimonial de les obres literàries. A l'escola s'ha de facilitar el contacte amb tots aquells textos en què es fa patent la identitat cultural i lingüística de les Illes Balears i de la humanitat en general. La lectura literària ha d'aportar una visió de la llengua com a font de fruïció, de plaer i d'obertura a altres mons. Al nostre centre l'educació literària està plantejada dins els apartats de llengua oral i llengua escrita de forma integrada, i no com una destresa deslligada de les altres.

Igualment entenem que en els quatre blocs també hi ha inclòs el Coneixement de la llengua que integra continguts metalingüístics, propis de la reflexió lingüística. En l'educació primària s'ha de continuar i perfeccionar el procés d'adquisició de la llengua i, per això, s'han de promoure situacions d'interacció en l'ús reflexiu, proposant, progressivament, activitats d'observació, d'anàlisi i de manipulació de les pròpies produccions per afavorir la conceptualització i l'èxit d'uns coneixements lingüístics i d'una terminologia bàsica que podran utilitzar amb més propietat. La reflexió lingüística segueix un fil conductor que s'inicia amb l'anàlisi del context i dels elements que intervenen en qualsevol situació comunicativa; continua amb l'observació dels models en què s'articulen els discursos, les diferents estructures que presenten i els elements que els donen coherència i cohesió; i acaba amb l'estudi dels elements lingüístics més simples: l'oració simple i els seus components, en l'aspecte sintàctic; i la paraula i la seva articulació, en l'aspecte lèxic, fonològic i ortogràfic.

A final de cada etapa i cicle, donades les diferents característiques dels infants i el currículum exigible, han d'haver superat aquestes quatre destreses en un grau diferent de dificultat.

10.1 MECANISMES DE SEGUIMENT I AVALUACIÓ DELS RESULTATS EN COMPETÈNCIES LINGÜÍSTIQUES DE L'ALUMNAT.

Per tal de fer aquesta avaluació, es tendran en compte dos factors:

Anàlisi dels resultats ordinaris d'avaluació, que contemplen l'adquisició de les competències lingüístiques, a nivell oral i escrit.

L'anàlisi dels resultats dels nostres alumnes en passar a primer d'ESO.

10.2 SUPORTS I REFORÇOS A L'ÀREA DE CATALÀ

Per tal d'atendre als alumnes amb una problemàtica específica o desfasament curricular, els duen a terme reforços a tots els cicles amb els mestres, tutors i especialistes, que tinguin una disposició horària que així ho permeti. Els objectius d'aquests suports són els següents:

- Oferir una atenció més individualitzada i propera
- Atendre els alumnes amb adaptacions curriculars significatives.
- Realitzar desdoblaments, per tal de treballar el llenguatge oral i escrit en grups reduïts.
- Realitzar tasques de suport dins l'aula en grups homogenis.

Per tal de dur a terme aquests reforços, s'intentarà que els mestres que realitzaran aquests reforços siguin del mateix cicle que el grup al que ha d'entrar a fer el reforç. També es tendrà en compte el coneixement del grup per part del mestre, ja sigui perquè n'és especialista o bé perquè n'ha estat tutor en anys anteriors. El no compliment d'aquestes condicions en cap cas no suposarà que un mestre no pugui intervenir en un grup.

A infantil s'ha mostrat molt efectiu la formació de grups de conversa de nins que presenten dificultats, en l'adquisició de nou vocabulari, estructuració de discurs i gramatical, i en la millora en la competència lingüística.

En el cas del primer cicle, es tindrà en compte el treball que es realitza els dilluns a les primeres hores del matí sobre el cap de setmana, la forma en com es du a terme, la correcció individualitzada i de la necessitat de poder disposar de dues persones per a la seva millor concreció.

11.- LA LLENGUA EXTRANGERA: OBJECTIUS I METODOLOGIA

11.1 METODOLOGIA D'ANGLÈS A INFANTIL.

INTRODUCCIÓ.

.- L'aprenentatge d'una llengua estrangera a l'Educació Infantil segueix les mateixes premisses que l'aprenentatge de la llengua materna, perquè el nin té una gran capacitat d'assimilar estructures lingüístiques per la necessitat de comunicació que té. No recorre encara a la llengua materna com a pilar que sustenta l'aprenentatge d'altres llengües perquè encara està en procés d'aprenentatge.

.- El nin aprèn l'anglès com ha après la llengua materna vol dir:

.- L'aprèn de manera implícita: no se li ensenyen conceptes ni estructures aïllades ni vocabulari en camps semàntics. Es conten contes en anglès d'una manera natural, utilitzant les estructures i el vocabulari necessari per aquell conte. No importa si té estructures més o menys difícils, el que importa és que l'estructura del conte com a tal sigui senzilla i coneguda pel nin (coneixement previ).

Mai no es tradueix. No té sentit per un infant preescolar recórrer a una altra llengua, ja que té una gran capacitat per deduir i predir el que estan contant. És ell el qui aprèn, descobrint per ell mateix el significat de les paraules i estructures (el mestre no li diu "This is a table" sinó que li parla d'una "table" fins que ell dedueix de què es parla, llavors hi ha aprenentatge).

Com es fa? Com pot deduir, predir, descobrir el nin el significat d'un conte?. Doncs basam el contingut lingüístic en les estructures mentals d'espai i de temps per les quals el nin preescolar es regeix per entendre el món.

ESTRUCTURA MENTAL D'ESPAI

Se situa, s'ubica en un espai, se sent segur en ell. Aleshores, sap el que passa en aquell espai. A cada espai concret se li designa una activitat concreta (estora: conte; taules: pintar; drets: cançó o poema; pati: joc motriu, etc.). Respectarem l'espai de cada activitat.

ESTRUCTURA MENTAL DE TEMPS

Entén una seqüència temporal (primer fan plafó, després feineta, després berenen; el nin sap que mai no comencen la classe berenant, per exemple). A la classe d'anglès s'establirà una rutina temporal d'activitats (salutació – poema – nucli – poema comiat).

Si el que contam en anglès està dins una seqüència temporal i espacial que ell coneix, el nin entendrà què ha de fer i, per tant, entendrà que allò que es diu i allò que es fa és el mateix.

APLICACIÓ PRÀCTICA.

Dividim la sessió de ½ hora en seqüències temporals simètriques, per tal que el nin s'ubiqui temporalment:

salutació – activitat participativa – nucli – activitat participativa – comiat.

Si respectam aquesta seqüència a cada sessió, el nin la coneix i sabrà sempre què ha de fer, o a quin moment de la sessió està.

En els primers estadis no importa no entendre la llengua, el que importa és entendre què ha de fer.

Al nin no se li diu mai què signifiquen les paraules, ell les dedueix .

- Exemples de salutació.
- Exemples d'activitat participativa: rimes, cançons, poemes, jocs.
- Exemples de nucli: carpetes de n'Artigal, activitats del llibre, contes.
- Exemples de comiat. S'ha adaptat tota la classe a aquesta metodologia, encara que la carpeta Artigal i el llibre només forma part del nucli de la sessió.
- També es té en compte l'estructura espacial, la ubicació de l'infant a l'espai:

- Sempre feim les mateixes activitats al mateix lloc, perquè el nin identifiqui aquell espai amb una activitat determinada. Exemples:
 - Escenificar el conte drets (o asseguts) en semicercle.
 - Cantam drets a un racó de la classe (sempre al mateix).
 - Reciten els poemes o rimes des del seu pupitre.

D'aquesta manera el nin s'ubica a l'espai i prediu què farà (si va al racó de les cançons, sabrà que hem de cantar. Aleshores si la mestra diu *"Let's sing a song"* el nin dedueix que allò vol dir que hem de cantar. És ell qui ho ha après perquè ningú no li ha dit).

TRACTAMENT DEL CONTE.

El mètode utilitzat a Educació Infantil té el conte com a eix de cada unitat didàctica. L'objectiu principal és que l'alumne aprengui el conte en Anglès, que a través d'ell s'extregui el vocabulari i les estructures, descontextualitzant-les, de tal manera que puguin ésser utilitzades en altres ocasions i que passin a formar part del bagatge comunicatiu de l'alumne. Es parteix del conte per arribar a ell. Però la primera vegada que es presenta el conte no té res a veure amb la darrera. L'objectiu final és que l'alumne el conti en anglès. Per aconseguir-ho, cal seguir uns passos concrets.

1.- Presentació del conte. Des del primer dia el conte és dramatitzat. L'alumne mai no és espectador passiu, ja el primer dia adapta el paper d'actor, s'implica i actua, repetint els gestos, tons de veu i diàlegs proposats per la mestra. No hi ha suport visual, per tant, no hi ha comprensió, tan sols repetició. No hi ha suport visual per evitar la traducció mental que l'alumne pugui fer quan veu una imatge. Es té cura de l'entonació i la pronúncia. Es pretén aconseguir la memorització dels diàlegs mitjançant pautes gestuals.

2.- Conte amb suport visual. S'introdueix un cop que l'alumne ha interioritzat nou vocabulari, sense entendre el significat. Aleshores es pretén que ell connecti significant amb significat (mimetisme amb l'aprenentatge de la llengua materna).

Descobreix el significat d'aquelles paraules que havia après. No hi ha traducció mental, hi ha deducció.

3.- Descontextualització de vocabulari i estructures. S'extreuen del conte i s'apliquen a altres situacions. El nin és creatiu, perquè deixa de repetir i comença a produir (mitjançant jocs).

4.- Tornada al conte. El nin ja entén i ja sap el conte. El pot escenificar tot sol. Aplica tot el que ha après. Té suport visual que l'ajuda a la memorització i també actúa com a pauta.

Les pautes (gest, to de veu, posició de personatges, posició de narrador, silencis) són el pilar bàsic. Sense pautes, el nin no repeteix ni memoritza, ni dedueix significats o situacions.

Els poemes s'entenen com a contes curtets. Reben el mateix tractament.

AVANTATGES DEL MÈTODE.

El nin parla molt. Aprèn contes, cançons, rimes i vocabulari.

El nin descontextualitza, la qual cosa implica comprensió sense traducció.

El nin no tradueix. Si assimila la paraula, quan veu la imatge, ho diu sempre en anglès, ja que així ho ha deduït. Per aquesta raó és convenient que no hi hagi suport visual a les primeres sessions.

El nin no s'estressa de sentir parlar anglès durant ½ hora sense entendre, perquè sap què fa.

ASPECTES A TENIR EN COMPTE:

A Educació Infantil de quatre i cinc anys les sessions d'anglès seran de trenta minuts amb una constància de tres cops per setmana, per motius pedagògics d'aprenentatge de llengües estrangeres (veure apartat “aplicació pràctica”).

A Educació Infantil de quatre i cinc anys es començaran les sessions d'anglès a principis del mes d'octubre, ja que es deixarà el mes de setembre lliure d'anglès per tal que els alumnes puguin començar adaptant-se novament a la rutina escolar. Hem de tenir en compte que es tracta d'un a llengua estrangera que ells no entenen i que la situació de manca de comunicació els pot provocar ansietat o estrès, per la qual cosa convé esperar que els alumnes hagin après la rutina i, una vegada adaptats de nou a l'escola, després de tres mesos de vacances, estiguin preparats per retrobar-se o trobar-se per primer cop amb l'aprenentatge de la llengua estrangera.

Aquest projecte va ésser aprovat per la Conselleria d'Educació i, per tant, va autoritzar el Centre per dur-lo a terme amb data de dia 3 de desembre de 2002.

11.2 METODOLOGIA D'ANGLÈS 1R CICLE

A) EL TRACTAMENT DE LA COMPRESIÓ ORAL

El mestre parla en Anglès. No es pretén que s'entengui tot el que diu, no és aquest l'objectiu. El que es pretén és que l'alumne rebi un “input” el més extens possible, és a dir, que estigui exposat la major quantitat d'hores possibles a l'anglès parlat per tal d'anar assimilant pronunciació , ritme i melodia de les frases i també per tal que dedueixi i descobreixi significats, encara que no els assimili (vocabulari passiu).

El que interessa que entengui és:

- **Rutines d'aula** (*write your name, open your book at page 10, sit down...*). L'alumne descobrirà el significat d'aquestes paraules gràcies a l'exemple que l'hi donarem (sempre feim el que deim).

- **Vocabulari i estructures.** Mitjançant els contes, l'alumne ha d'entendre el vocabulari i les estructures treballades. Serà capaç d'extreure aquests missatges i descontextualitzar-los per poder-los utilitzar a altres situacions. Aquest vocabulari serà assimilat per l'alumne mitjançant el conte, jocs, cançons...però mai se li traduirà. Aprenem l'anglès mitjançant l'anglès i evitarem l'ajuda d'altres llengües. Si es tradueix un significat l'aprenentatge és passiu. Si l'alumne el descobreix, l'aprenentatge és significatiu. L'aprenentatge passiu tendeix a oblidar-se.

B) EL TRACTAMENT DE L'EXPRESSIÓ ORAL.

Encara no podem parlar d'autèntica producció oral en aquest cicle. L'alumne repeteix missatges i els dota de significat. També descontextualitza.

L'expressió oral va sempre unida a la comprensió oral. Mai no farem una exposició oral llarga. Sempre que la situació ho permeti farem participar els alumnes repetint els missatges. Així, doncs, els alumnes no escolten i després parlen, sinó que la resposta oral es dona quasi immediatament, encara que no es tengui clar el significat. La comprensió ha de ser posterior a la repetició perquè si no és així hi ha el perill de la traducció mental (aprenentatge passiu).

L'eix de la Unitat Didàctica és el conte. Utilitzam els contes com a punt de partida i punt d'arribada. Quan estam al punt de partida no hi ha comprensió i quan arribam a la fi de la U.D. hi ha comprensió, assimilació i descontextualització dels elements comunicatius apresos. Hem sabut crear situacions noves per provocar la necessitat d'utilitzar el vocabulari i les estructures apreses.

Les cançons i els poemes són bons recursos per treballar la repetició i la memorització. Amb la repetició es treballa la fonètica i el ritme de la frase (*chants*). Són recursos que s'utilitzen com a organitzadors del temps (sessió d'anglès). Els utilitzam com a principi i final de la classe i serveixen per ubicar l'alumne.

El joc és un altre recurs l'objectiu del qual és crear situacions comunicatives entre els alumnes, on necessitin parlar en Anglès per poder-se integrar dins la dinàmica

del joc. Solen ser jocs orals i dinàmics en el sentit que l'alumne d'aquest cicle necessita el moviment corporal com a suport de l'expressió oral.

Els mitjans audiovisuals. Tant el CD com el vídeo/DVD són suports molt vàlids per a l'aprenentatge d'una llengua. El CD ens acostuma a sentir parlar a gent anglesa i, per tant, diferent del seu mestre. El vídeo/DVD, a més a més, implica una imatge, la qual cosa enriqueix molt la comprensió i l'atenció dels alumnes.. La capacitat d'aprenentatge dels alumnes d'aquest cicle és encara molt visual. També per aquest motiu decoram l'aula i els passadissos amb elements relacionats amb l'idioma.

C) EL TRACTAMENT DE LA LLENGUA ESCRITA

Encara que no forma part de la programació en aquest cicle, convé recordar als alumnes que l'anglès oral també es pot escriure i per aquest motiu introduïm paraules o breus missatges escrits, encara que els alumnes no els llegeixin. Al segon nivell comencen a associar imatges amb paraules escrites, però no és gaire important aquest apartat. Convé tinguin clar que no s'escriu com es diu perquè a cursos posteriors no adquireixin el mal hàbit d'escriure sense còpia. Les paraules s'han d'estudiar a aquestes etapes (em refereixo al Segon Cicle), no es poden deduir de la seva escriptura. l tractament de l'avaluació

Evidentment, feim un seguiment de l'adquisició dels continguts per part dels alumnes, però no posam un màxim ni un mínim perquè pensam que és molt positiu que l'alumne adquireixi els coneixements segons el seu nivell i les seves capacitats.

Els pares reben informació sobre el procés d'aprenentatge del seu fill d'acord amb els següents aspectes:

Comprensió oral: Feim unes activitats l'objectiu de les quals és comprovar el grau d'expressió oral:

1. Listen and match
2. Listen and number
3. Listen and circle.

A aquestes activitats no intervé cap element escrit.

Expressió oral: El nin aprèn poemes i contes. Quan acaba la Unitat Didáctica ho duen a casa i ho han d'explicar als pares (poemes, contes, cançons, jocs...). D'aquesta manera, els pares mateixos poden veure el nivell del seu fill i implicar-se en el seu procés d'aprenentatge.

L'anglès surt de l'aula i es comparteix amb la família.

D) CONTINGUTS EXTRALINGÜÍSTICS: ACTIVITATS CULTURALS

Celebram Halloween, Nadal i Pasqua a aquest cicle. Amb activitats adients al seu nivell, es donen a conèixer diferents cultures del món de parla anglesa. Què fan a Anglaterra per Pasqua? Qui és el *Father Christmas*? Quina és la història de l'*Easter Bunny*? (conillet de Pasqua). Als nins els motiva molt sentir parlar d'altres nins diferents a ells i fer jocs i aprendre històries sobre països llunyans. És també una manera de fomentar l'ús i el respecte per la llengua que s'aprèn, així com per altres cultures.

11.3 METODOLOGIA D'ANGLÈS A 2N I 3R CICLE.

L'ensenyament de qualsevol llengua ha de ser l'ensenyament d'un sistema de comunicació. Pretenem, doncs, dotar els alumnes dels materials i estratègies que possibilitin la comunicació en anglès en situacions comunicatives ordinàries. Així vol dir basar el procés d'ensenyament aprenentatge en l'enfocament comunicatiu de la llengua.

En conseqüència, prioritzam el llenguatge oral sobre l'escrit i l'abundància d'activitats que impliquin la comunicació entre els alumnes i entre el mestre i els alumnes. Aquestes activitats seran, en la mesura que sigui possible, breus i variades.

D'acord amb la diversitat de ritmes evolutius de les capacitats de cada infant, intentam adequar les exigències de comprensió i producció a cada un, respectant el seu ritme de progrés.

Consideram quatre grans blocs d'activitats: les de comprensió -oral i escrita i les d'expressió oral i escrita . La seqüència amb què es treballaran aquestes activitats serà la següent: comprensió oral, producció oral, comprensió escrita i producció escrita. Així independentment del fet que, de vegades, es puguin treballar simultàniament les dues destreses de comprensió (oral i escrita).

11.3.1. EL TRACTAMENT DE LES DESTRESES COMUNICATIVES

A) LA COMPREENSIÓ ORAL

Partim d'una gran quantitat i varietat de materials per al desenvolupament de les habilitats auditives: històries, cançons, rimes... que, deliberadament, supera la capacitat productiva dels alumnes. Se'ls fa veure que no cal comprendre cada paraula per copsar el sentit d'un text i se'ls anima a predir i deduir la informació que necessiten a partir de la seva experiència, o dels indicis contextuais, de suports visuals (còmics sense text, flashcards, mímica...), etc.

Cal no oblidar que les intervencions del mestre a l'aula -en llengua anglesa- suposen una activitat constant de listening. En aquest sentit cal remarcar la importància del classroom language, que s'assoleix mitjançant la repetició diària i el suport de la mímica, etc. Altres activitats breus, però no menys importants, de comprensió oral són les de resposta immediata (moving games, listen and do, listen and colour, listen and draw, activity songs...). Val a dir que en tot moment hom evita la traducció i es fan servir altres recursos per facilitar la comprensió.

B) L'EXPRESSIÓ ORAL

Distingim dos tipus d'activitats: les de repetició i les comunicatives:

- 1) **Activitats de repetició:** la seva finalitat és la consolidació de les estructures i del vocabulari apresos, amb la deguda atenció a la pronúncia i a l'entonació, això

com a la pràctica significativa d'aquestes estructures i vocabulari, de tal manera que en coneguin bé el significat i la funcionalitat comunicativa.

2) Activitats de comunicació: són aquelles en les quals hi ha un intercanvi real d'informació. La seva finalitat és desenvolupar la capacitat comunicativa dels alumnes en llengua anglesa, i són considerades, per tant, com a centrals en el procés d'aprenentatge. Es tracta de diàlegs per parelles, open dialogues, role-plays, etc. Aquestes activitats es poden treballar de manera dirigida, amb l'exemplificació de la llengua que s'hi pot fer servir, o de manera més lliure, fent que l'alumne hagi de recórrer al seu propi bagatge lingüístic, sense un model donat, cosa que suposa una activitat de feedback important.

En aquest apartat cal remarcar que donarem molta importància a la interacció en llengua anglesa dins l'aula.

D'altra banda, en l'ensenyament primari cal recordar la importància que tenen els jocs com a activitats de consolidació i revisió de vocabulari i estructures.

C) LA COMPRESIÓ ESCRITA

És un objectiu general d'aquestes activitats adquirir una major autonomia quant a la lectura i l'ús del llibre de text com a material de consulta.

El que s'ha dit respecte de la comprensió oral és aplicable també a la comprensió escrita: s'ofereix als alumnes texts molt variats. de diferent extensió i que presentin deliberadament un vocabulari i estructures més extensos que els que els alumnes són capaços de produir. En aquest sentit repetim que és important que entenguin que no cal entendre tot el text paraula per paraula, sinó que l'important és saber captar el missatge general del text i la informació necessària per a les activitats posteriors.

La LIBRARY. El centre compta amb una sèrie de llibres de lectura en anglès, adaptats a diferents nivells. Aquests materials són una font de recursos per treballar dins l'aula i, a més, els alumnes els fan servir a casa seva, de manera que constitueixen un complement al treball de l'aula i un element d'individualització i estímul d'aprenentatge. Per això, dins les

aules hi ha unes llistes de control i estímul de lectura en les quals es fan constar els noms dels lectors i els llibres que han llegit. En els cursos superiors, a més, hi ha unes fitxes per omplir després de cada lectura.

D) L'EXPRESSIÓ ESCRITA

S'ha de tenir en compte que l'expressió escrita sempre es treballa a partir de la llengua que ja es coneix a nivell oral.

11.3.2. EL TRACTAMENT DEL VOCABULARI

Distingim entre vocabulari actiu o productiu, que forma part de l'input de cada unitat i que s'espera que els alumnes aprenguin i facin servir, i vocabulari passiu o receptiu, que s'espera que els alumnes reconeixin malgrat que no el produeixin.

A l'hora de fer entendre el significat dels nous mots, tenim com a norma no traduir mai, sinó que recorrem a la deducció del significat pel context, a la mímica, onomatopeies, flashcards, etc.

11.3.3. EL TRACTAMENT DE LA PRONUNCIACIÓ

De bon començament se'ls fa prendre consciència de la gran diferència que hi ha entre la pronúncia i l'escriptura de les paraules en anglès, de manera que siguin conscients que conèixer un mot implica conèixer-ne la pronúncia i la grafia.

Els llibres de text ofereixen activitats de discriminació de sons, de ritme i patrons d'entonació (jazzchants). A més, el vocabulari bàsic es presenta amb signes que indiquen la seva accentuació.

La pronúncia del vocabulari es treballa en primer lloc a manera d'activitat de listen and repeat. Una vegada presentada aquesta pronúncia, és un bon recurs revisar-la a manera de jocs d'eliminació de qui no pronuncia bé, etc.

Promovem, d'altra banda, que els alumnes, de manera autònoma, escriguin també en els llibres de text la transcripció fonètica d'aquelles paraules la pronunciació de les quals els resulta difícil de recordar.

11.3.4 SUPORTS I REFORÇOS A L'ÀREA D'ANGLÈS

Per tal d'atendre als alumnes amb una problemàtica específica o desfasament curricular, els duem a terme reforços a 2n i 3r cicle entre les mestres especialistes que comparteixen el mateix nivell. Els objectius d'aquests suports són els següents:

- Atendre els alumnes amb adaptacions curriculars significatives.
- Realitzar desdoblaments, per tal de treballar el llenguatge oral i escrit en grups reduïts.
- Realitzar tasques de suport dins l'aula en grups homogenis.

Si la disponibilitat horària de les mestres d'anglès ho permet, es realitzaran suports al segons cicle amb la mateixa finalitat.